Salvador Crescenti Miró

L’ Ajuntament de Salt presenta aquest darrer trimestre de 2026 al Museu de l’Aigua una exposició dedicada a Salvador Crescenti Miró (Mora la Nova, 16/5/1903- Salt, 20/3/1978), el primer fotògraf professional de la vila. Amb motiu d’aquesta exposició s’ha publicat el llibre Salvador Crescenti, fotògraf, el passavolant de Salt (Salt, 2026), a cura de Josep M. Oliveras Puig , també fotògraf

L’Ajuntament de Salt presenta aquest darrer trimestre de 2026 al Museu de l’Aigua una exposició dedicada a Salvador Crescenti Miró (Mora la Nova, 16/5/1903- Salt, 20/3/1978), el primer fotògraf professional de la vila. Amb motiu d’aquesta exposició s’ha publicat el llibre Salvador Crescenti, fotògraf, el passavolant de Salt (Salt, 2026), a cura de Josep M. Oliveras Puig, també fotògraf i de Salt. El curador, l’Oli, ha fet la recerca, la selecció, la tria i l’anàlisi de l’activitat professional d’en Crescenti, dedicat a la fotografia com qui no vol la cosa. Oliveras ens mostra el caràcter itinerant de l’activitat professional del fotògraf saltenc, una vida nòmada damunt la bicicleta i amb base a Salt, amb un estudi molt primari, mitjans limitats, i un objectiu indispensable: guanyar-se la vida. Crescenti, que s’havia traslladat amb la seva família als disset anys de Mora primer a Girona i després a Salt, va abandonar la professió de llauners de la família i va trobar en la fotografia la manera d’expressar-se i treballar en un mercat nou i verge, tot ell per descobrir.

Els àmbits temàtics de Crescenti són Salt en primer terme, Girona també, la Costa Brava, la vida social, religiosa i esportiva i la captació de la quotidianitat més absoluta. El valor testimonial de les fotografies no neix d’una voluntat creativa, artística, sinó d’una voluntat notarial, testimonial que transmet amb la qualitat de les imatges i els enfocaments (des del balcó, com a pedestal, diu Oliveras), el valor patrimonial que ara en l’anàlisi del llegat li podem reconèixer, la naturalitat «sense pretensions» ens diu el curador. Josep M. Oliveras ha fet una immersió en els diversos fons Crescenti començant sobretot pel que conserva el CRDI de l’Ajuntament de Girona; i és a partir d’aquesta immersió que ens pot fer una anàlisi en el detall de l’obra a través de la tria.

Home de complexió atlètica, Crescenti va recórrer les carreteres i els paisatges de Girona amb la seva bicicleta en un constant anar i venir sense aparentment cansar-lo gens. L’esport, doncs, és un pilar fonamental de l’obra de Crescenti: el ciclisme, la boxa, l’atletisme i en darrer terme i pel seu vincle amb Gerona Deportiva, el futbol. La realitat social i urbana de Salt: la vida familiar, la pròpia i la de d’altres; les celebracions religioses (amb la visita de la Verge de Fàtima i totes les celebracions), les processons, els funerals, la nova presó de Salt, l’arribada i rebuda dels gegants de Salt). Les festes del pedal i els aplecs del GEiEG, els trens (inclòs l’accident de Bescanó del tren de l’aplec del GEiEG, 1949), els altres mitjans de transport. També paisatges de mar, aigua i sorra, barques, horitzons lluminosos.

Impressiona el gran desplegament femení de les dones d’Acció Catòlica a les escales de la Catedral, presidides pel bisbe Cartañà i dos canonges que li fan costat.

Girona, és clar, també va ser tema de la càmera de Salvador Crescenti. Justament catorze anys abans de l'exposició que estem comentant l'Ajuntament de Girona va publicar a la col·lecció Girona fotògrafs que coedita amb Anton M. Rigau el llibre Salvador Crescenti (Girona, Ajuntament-AMR editors, 2012), amb estudis de Cristina Feixas Quintana, de caràcter eminentment biogràfic, i de Miquel Berga: «Crescenti, un fotògraf amb bicicleta», una evocació personal i saltenca que busca transcendir la dimensió local per subratllar el sentit i el valor de la fotografia amb perspectiva històrica.

En aquest llibre com és natural predomina en la tria, si bé no de manera exclusiva ni excloent, la temàtica gironina amb profusió de paisatges urbans des del Ter al castell de Montjuïc, passant per edificis de construcció recent en els anys cinquanta, Correus, l'avinguda de Ramon Folch i imatges de les inundacions a la ciutat, i actes festius, per exemple a l'Argenteria.

La síntesi entre els dos llibres, de visió més aprofundida el de Salt, fruit d'una recerca àmplia i una metodologia d'anàlisi que busca la interioritat i la motivació del fotògraf, i més descriptiu i generalista el de Girona, posa ara en el focus de l'actualitat la figura de Salvador Crescenti Miró, «el llegat retrobat», en paraules de Josep M. Oliveras. Un fotògraf saltenc, nascut a l'Ebre i d'origen italià que es feia conèixer com a «Fotógrafo S. Creixenti, V. Salt Gerona» i que casat amb Anna Gironella van tenir cinc fills: Salvador, Lucrècia, Maria, Josep Maria, i Carles.

Mentre repassava el llibre de Salt el dia que me'l va donar en Jordi Viñas, amic i ex-alcalde de Salt, em va venir insistentment al cap un apunt del meu dietari de l'any 1985 (Quaderns de viatge, Girona, CCG edicions, 2006, p. 57-59): el dia 3 de desembre de 1985 anotava que a San Francisco, durant un viatge de tres setmanes pels Estats Units, m'havia convidat a sopar a casa seva en (un) Salvador Crescenti, i que m'havia ensenyat els seus àlbums de fotografies preferentment esportives i un certificat de 1945 d'haver guanyat el campionat provincial de camp a través. Per uns instants vaig pensar que havia sopat als EUA amb en Salvador Crescenti, però no podia ser perquè havia mort l'any 1978. De fet, vaig sopar a casa del seu fill gran que des de molt jove se n'havia anat a viure als Estats Units, però amb ganes de tornar.

No vaig tornar a saber res més d'en Salvador Crescenti Gironella, ni si va tornar, ni on han anat a parar els àlbums que em va ensenyar.

Subscriu-te per seguir llegint

Font de l'article: https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/11/19/salvador-crescenti-miro-136634310.html